



НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ. Редактори: Б. Станчевъ и Ив. Димиревъ.

Абонаменти: За година 70 лв.; за 6 м-ца 40 лв.; чужбина 140 лв.
Брой 1 лв. Обявления: на 1 стр. 3 лв. кв. см; на 2 стр. 2 лв. на кв. сантиметър.
Ръкописи не се повръщатъ.

Къмъ нашитѣ абонати

Съ миналия брой 26 се привършва годишнината на нашия вестникъ. Въпреки спжикитѣ, които постоянно срещаме, все пакъ въ продължение на една година ние постоянствахме въ издаването му. За въ бъдещъ ще продължимъ неговото издаване, като ще вложимъ по-голяма енергия и ревностъ въ работата си. За тази целъ е необходима и Вашата материална поддръжка, която, вѣрваме, не ще закъснее да дадете, като си изплатите веднага всички годишния абонаменти.

Отъ редакцията.

Ив. Димиревъ.

Едно средство за намаляване кризата

Въ всички страни има алчни хора за богатства. Въ стремлението си да богатстватъ, тѣ ставатъ все по-алчни и често жестоки къмъ трудящия се народъ.

Такавъ единъ типъ рисува въ лицето на Гранде французкия писателъ Омор де Болзакъ въ романа си „Евгения Гранде“, който, алченъ за богатства и въ стремлението си да ги запази, не го възмува нищо възвишено, нищо благородно.

Подобни хора не липсватъ и у насъ. Често ще ги видите дори да се проявяватъ въ живота много по-отвержительно отъ Болзаквия герой — Гранде, съ което уреджатъ на народъ и държавата, безъ разбира се това да ги смущава.

Днесъ страната ни преживява мъчителни дни, всички изместватъ подъ тежестта на договорнитѣ задължения, тези алчни хора не могатъ да разбератъ една елементарна истина — колкото повече обезценяватъ труда на селянитѣ — производителни, съставлящи 85% отъ населението ни, толкова тѣ ще губятъ покупателната способностъ и не ще бъдатъ въ състояние да посрещнатъ своитѣ катадневни нужди и задължения по отношение на държавата и частнитѣ лица. Все по-сжщата причина — изгубване тѣхната покупателна способностъ, настъпва стагнация (застой) въ производството и на позаря, вследствие което се увеличава стопанската и финансова криза въ страната.

И, нека го кажемъ, тази криза

няма да престане да бушува даже и при едно щастливо положение — да получи България облекчение по отношение на договорнитѣ задължения, ако не се разбира тамъ, гдето трѣбва, — че тази година е необходимо и наложително да се даде възможностъ на нашитѣ производители — селянитѣ да продадатъ своитѣ произведения (зрени, тютюни, грозде и др.) на задоволителни за тѣхъ цени. Въ такъвъ само случай, тѣ ще могатъ да посрещнатъ частнитѣ си и къмъ държавата задължения и имъ остане нищичко, съ което биха могли да си послужатъ да направятъ известни подобрения въ стопанствата си, въ зависимостъ отъ които се намира количественото увеличение и качествено подобрение на тѣхнитѣ произведения.

А за да се осъществятъ всичко това, ще трѣбва обязательно продажбата на тѣзи произведения да стане чрезъ кооперациитѣ, за която целъ държавата ще трѣбва да имъ увеличи кредита, за да могатъ да авансиратъ суми на производителитѣ срещу произведениата, които тѣ искатъ да продадатъ.

Увеличаване кредита на кооперациитѣ за тази целъ ще способствува не само за чувствителното намаляване стопанската и финансовата криза, но едновременно и за стабилизиране на кооперациитѣ, които бавно но сигурно обновяватъ нашия стопански животъ и създаватъ благоденствие за народа и държавата.

Майоръ Доброполски.

Добро Поле

„Не ме смущава дая вой отъ умряли на завистъта на стрѣлка ме габътъ. Чрезъ е триумфа на вѣжата Ниска е побѣдата на злото“.

И. Вайонъ.

Горнитѣ стихове на народния поетъ ми напомнятъ макиавелистичната максима — „клеветете, клеветете, все въщо ще остане!“ — колчимъ прочете или чуя за „предателство“ на Добро Поле.

А много, твърде много сж клеветницитѣ днесъ.

Деветъ години ни делятъ отъ зловещата дата — 15 септември 1918 год., на която станъ пробива на Добро Поле.

Катастрофата на Добро Поле бѣше съдбоносна за изхода на тѣй тежката тригодишна война, която водихме за нашето национално обединение, ето защо справедливо всички съвременици признаватъ, че при Добро Поле се разтвориха вратата на крепостта, що бѣше съградила армията ни на южния фронтъ, презъ която минаха многобройнитѣ ни противници.

Веднага следъ септемврийското примирие 1918 г. въ пресата се подигна полемика за причината на катастрофата при Добро Поле, която е сжщевременно катастрофа на цѣлата армия, на цѣлия народъ.

Бѣхме свидетели на скандалния споръ за границитѣ на участитѣ отъ позицията между втора Тракийска и трета Балканска дивизии.

Малки и голѣми, преки и косвени грешници за катастрофата на Добро Поле, се опитаха да хвърлятъ прахъ въ очитѣ на обществото и замъгляватъ истината.

Опартизанени демагози и днесъ още продължаватъ да тровятъ народната душа, съ приписване на политичеснитѣ си противници нѣкакво предателство, на Добро Поле,

като забравятъ великата истина, че на Д. П. нѣмаше партизани, както ги нѣмаше и самитѣ демагози тамъ. Тамъ, на Добро Поле, имаше само бойци, мъченици — доблестни бранители на Отечества.

Доживѣхме нахалната дързостъ да четемъ за „предателство“ на Добро Поле. написано отъ строеви действущи офицери, който презъ великата война се твеше въ главното тилово управление въ София и никога не беше ходилъ на Добро Поле.

Болка преломи сърцето ни, когато чуехме полковникъ — началникъ на гарнизонъ да говори, съ патостъ, публично, на бойния празникъ на армията, предъ строенитѣ за парадъ млади доброволци: „почерпете поука, войници, отъ славнитѣ победи на армията и се пазете да не станете подражатели на предателитѣ при Добро Поле! . . .“ А сжщия този полковникъ се е таялъ въ „допълняюща дружина“, почти цѣлата продължителна война, нѣмаде на противоположния тѣхъ край на Балканския Полуостровъ и не бѣше виждалъ даже на сънь Добро Поле. Съвестта на цѣлия български народъ и днесъ още се терзае отъ едно мъчително недоумение: катастрофата при Добро Поле, тѣй бърза, неотчаквана и съдбоносна, наистина ли е вѣло на организирано предателство, или пъкъ се дължи на други по сжщественни причини? Чуйте, некомпетентни безумци, що ви казватъ бойцитѣ отъ Добро Поле, които носиха непосредствено тежеститѣ на жестоката война. Чуйте думитѣ и на ней старшия непосредственъ началникъ тамъ, генералъ Ив. Русевъ, който пише въ своя капиталенъ трудъ — „Добро Поле и 2-а пѣх. Тракийска дивизия“, 80 страници:

„Всичко това, обаче не дава никакво основание за твърди, че е имало предателство, организирано отъ по-рано. Само бѣло възможностъ може да доприне за възможно едно масово подготвяне, т. е. отъ пѣхъ частъ, предателство: българскитѣ части не сж способни за подобна подлостъ“.

Чуйте и разберете, че не предателство съруши нашата военна мощъ на Добро Поле!

Фронтътъ не можеше да не рухне при духовнитѣ и материални условия, въ които бѣ поставенъ. Ако не на Добро Поле, той би рухналъ на Струма, при Битоля, въ завоя на р. Черна, или другаде. Ако не днесъ, той би се провалилъ утре. Гладенъ, босъ, необлеченъ, съ гнилъ тилъ, съ нерви изтощени отъ една не по силитѣ и културата му борба, изгубилъ вѣра въ щастливия край на войната, нашиятъ войникъ не можеше да издържи още една тѣй тежка зима война. Това беше всеизвестно. Не можеше да го разбере само Главната квартира, не могатъ да го разбератъ и до днесъ опартизаненитѣ безумци и тѣя що иматъ право само да мълчатъ. Добро Поле не е причина, а е логическа последица на това състояние на нещата. Това се разбира ясно отъ горечитраната книга на генералъ Русева, когото нѣмате отнование да не вѣрвате.

Все пакъ общо е убеждението, пъкъ и азъ, като участникъ въ До

брополската бранъ твърди, че войната би се ликвидирала съ по-добри резултати за насъ, ако не беше съразвила съ светкавична бързина катастрофата при Добро Поле.

Тази катастрофа можеше и наложително беше да се забрави. Ако не неизбежна, като фактъ, тя далечъ не беше неизбежна като дата. Но за това ни най-малко сж личовати Доброполскитѣ бранници — вѣжаци!

Нека се не забравя, че на Добро Поле срещу нашата пѣхота противника изгуби 15 пѣти по силна, срещу нашата артилерия — 20 пѣти по многочисленна, срещу нашитѣ картечници — 25 пѣти по многобройни.

Причинитѣ на катастрофата сж много, твърде много и отъ найразлично естество. Ето по сжщественитѣ:

Армията ни, ако и снабдена не последъкъ съ културни технически средства за водене борбата, въ количествено отношение противникитѣ ни превъзхождаха.

Армията направи едно голѣмо, но по силитѣ си развърсване и импровизирана много части.

Липсваха ни достатъчно съобщения и превозни средства.

Снабдяването ни съ достатъчна артилерия, картечници, модерно сръжие изобщо, зависеше само отъ нашитѣ съюзници. Тържането на нашето командване съ германското

Недостигъ на строеви офицери. Интенданството не беше организирано и подготвено да посрещне нуждитѣ на армията. Частитѣ сами се грижеха за всичко. Всичко нѣтелигентно се беше измъкнало отъ строе и нѣгистанитѣ въ шабобетѣ специалнитѣ служби и тила.

Показватъ и неуредитѣ въ страната.

Мизерното положение на единъ и слуховетѣ за голѣмо забогатяване на други въ тѣпъ.

Агитациитѣ на крайнитѣ елементи.

Продължителността на войната. Непоявността на нашитѣ съюзници — Брестлитовския миръ. Когато доминиратъ въ Добруджа и Маришката въпросъ.

Имаше началници, които не познаваха частитѣ си.

Честата смѣна на началствущитѣ лица.

Общата апатия, която беше огърнала всички. Съ ревностното оповестяване Уйсоновитѣ принципитѣ за миръ, войната изгуби всѣка пѣпуларностъ. Тя беше положително опротивѣла на всички, които носеха непосредствено тежеститѣ ѝ.

Чуйте и разберете: на Добро Поле нѣмаше предателство!

Решениата на IV конгресъ на журналиститѣ.

Тази годишния конгресъ на журналиститѣ, както вече съобщихме въ миналитѣ броеве на вестникъ ни, се състоя въ Варна.

Трѣбва да отбележимъ съ съжалеие факта, че на този конгресъ се изпратиха много малко делегати отъ които по-голямата частъ представляваха ежедневния печатъ.

Странно е, действително, (1) при

нциални ежедневници, с мал- изключение, да изпратятъ легати, а 42 периодични вест- ци да се представляватъ само 5-6 делегати! Ние не ще из- нимамъ въ никой случай тѣзи наши леги, представляващи провинци- ния перисидиченъ печатъ, за не- интересуваността, която прояви- по отношение на конгреса.

Тристжстанието имъ въ него бѣ- необходимо и се налагаше глав- поради важността на всички р- фиционални въпроси, които се г- гледаха и решиха. По тѣзи въ- оси се лансираха въ начало на н- греса различни схващания, при- ружени съ бурни разисквания. кои- ни най малко не попречиха въ края се взематъ съ абсолютно бо- лшимо решение, по-застава едн- ако всички журналисти и печата.

Всички решения, съ които се це- да се внесе подобрение въ живо- на журналиста-професионалиста, се улесни въ информационно от-

ношение — нато се даватъ билети съ 75% намаление по Б. Д. Желез- ници и на журналистите, които съ- трудничатъ въ периодичния печатъ, сж също отъ юлѣма поаза за послед- ния и ще способствуватъ за неговото материално подобрене и поставене на подобаващата висота. Колко- то и тѣзи решения обаче да сж по- лезни, все пакъ като най крупно и полезно решение си остава — учредяване фонда за посъртна- та к-са, споредъ устава на която се предвижда по 50 000 лв. помощъ за семейството на всѣки журналистъ следъ смъртта му.

За всички тѣзи ползотворни и напредничави дейности чека поз- правимъ делегатитъ на IV редовенъ Варненски конгресъ, съ пожелание да видимъ идущата година на кон- греса въ Сливенъ и останалитъ на- ши колеги да проявятъ по голѣмъ интересъ къмъ съюза и неговата животъ.

Димиръ.

престанна борба противъ злото до- нато сили ми държатъ. И ти, мой драги ученико, ако видишъ, че азъ уясна единъ денъ, то поведи знамето отъ менъ и продължавай гордо и смѣ- ло да го носещъ. Този е моя пръвъ и последенъ заветъ къмъ тебе. Въ Бъ- гария нѣма истински религиози, ду- ховенъ писателъ. Всичкитъ нови пи- сатели, що се наплодиха напоследъкъ съ краката си тѣчатъ православи- то и плюватъ върху религията. Само азъ единствения държамъ знамето на

православието и водихъ половинъ въ- ковна борба съ всички дракнаци — без- божици.

Какъвъ е този домъ на искусства и печата, когато тамъ царя комар- дасилъка, женкарството и мянство- то. Щомъ тѣзи три наубни пороци сжществуватъ тамъ, то неможе по- никой начинъ да носи таква наиме- нование и да бжде домъ на култура и просвета".

Ив. Бунарджиевъ.

Морска трибуна

Черноморскитъ пристанища.

Много сж нуждитъ на черномор- скитъ ни пристанища за доизграж- дането имъ до степенъ да задово- ляватъ предназначението си.

Поради липса на средства, рабо- титъ по разширението на Варнен- ското пристанище сж почти прекра- тени. По настоящемъ работи само една трудова група въ каменната карьера „Добрева Чука“ при с. Ге- белже.

Почти сжщо е положението по разширяване Бургаското пристанище. Драгата „Добружа“ ще бжде из-

пратена при каменната карьера „Атия“ — въ Бургаския заливъ, кадето за 10 дена ще приготи основитъ за неправяне скеля, отъ която да се товарятъ по леко и удобно мате- риалитъ по разширяване Бургаско- то пристанище. Следъ това сжща- та драга ще бжде пренесена въ Созополското пристанище, кадето ще работи за издълбаване басейна до 4.5 метра дълбочина.

Вълнолома на Созополското при- станище, който съединява брѣга съ срещния островъ, е окончателно готовъ.

Въ държавния конезаводъ „Кабюнкъ“ (Шуменско)

Единъ отъ нашитъ редактори не- давна посети конезавода „Кабю- нъ“, на който директора г. д-ръ Р. Веневъ е далъ следнитъ ценни сведения за неговото минало и на- яще състояние:

— Приятно ми е, г. Директоре, че се отива шастливъ случай да посетя конезавода „Кабюнкъ“, кой- се намира подъ Вашето вещо ководство. Можете ли да ми дадете кои сведения относително състо- яето му?

— Съ най-голямо удоволствие. От- на вече каня Ваши колеги да посе- тятъ конезавода, дори и превозки сред- да сжмъ имъ изпращалъ, но никой не изговори да го посети.

— Извинявайте, че Ви пресичемъ, ка това да не Ви се вижда стран- о г-нъ Директоре, че не сж по- тили конезавода нѣкои мои ко- ги, които, увѣрени, че нѣма да въ дадете информация, каквато съ интересува — сензации, шан- жи и др. подобни, съ които овятъ душата на народа — тѣ не счели за нужно да го посетятъ. Най малко не съжалвайте за ва — тѣхнитъ булевардни вестни- и не сж четатъ отъ сериозни хора.

— Но на въпроса, г. Редакторе, сж интересува да знаете миналото състояние конезавода. — Ви кажа. Конезавода е основанъ по държавенъ въ 1895 год. Той е сж- ствувалъ и преди освобождението. Чованъ е въ 1864 год. отъ Русенския чия тогава Митхатъ Паша. Тур- чинъ, като напусналъ при освобожде- нето България, сж задиналъ разплод- ъ конски материалъ и следъ осво- бдението руситъ основаватъ на сж- чно мѣсто „Александровски конни в- одъ“, който, следъ десетъ години чествуване, се закри. По-после, въ 1895 год., Министерството на Новията и Земедѣлието тогава, ос- на на ново настояция Държавенъ езаводъ.

— Какво ще ми кажете, г. Дирек- те, относително различнитъ кате- гори раси, които се развъждатъ конезавода?

— Въ конезавода се развъж- дятъ азиатски арабски коне, полу- вни андийски, орлови русисти, ар- ски, мжжкитъ приплоди отъ които дѣлатъ и ремонтиратъ жребцовото о при конезавода, отъ кждето презъ Скупителния сезонъ (1 Мартъ до 1 май) се изпращатъ жребци на съв- ителнитъ станции въ третитъ ок- а (Варненски, Шуменски и Русен-), които съставляватъ районъ на езавода. Почналъ съ 17 жребци — иционери презъ 1895 год. днесъ чис- о имъ е увеличено на 121 жреб- . Въ начало средно на жребецъ сж рити отъ 20—25 кобили, а презъ еднитъ две години достигна рекордъ 65.9 за 1927 год. и 59.9 за 1927 . Конезавода освенъ за своя складъ жребци изпраща такива и въ юж- марскитъ дѣла.

— Имашъ ли конски ефективи (различ- категории раси и възраст) дости- до 700 глави.

— Какви други породи имате, г. ректоре?

— Конезавода има още мѣстни говеда, което сж добро мѣстно хранене и раз- умненъ подборъ се цели установяване добритъ му стопански качества.

Мжжкитъ приплоди на говедата се продаватъ за бичи на нуждающитъ се общини и отъ това сж добити добри резултати.

Мѣстнитъ крави сж дали макси- мумъ 19.5 литри мляко средно и сж добили тожко средно живо тѣло 430 кг. Нашето мѣстно говедо има това преимущество, че е неподатливо на туберкулоза, пироплаоза (кървопика- не), има по-голяма жетота на мля- кото и пакъ си остава добъръ рабо- тенъ добитъкъ, какъвто чуждестранитъ мѣстни породи не даватъ.

— Друго какво се развъжда въ конезавода?

— Развъжда се овца типъ „шумен- ски червенъ кавърджикъ“, която чрезъ подборъ и правилно гледане добива по- голяма млячностъ (презъ 1926 год. — 73 литра средно мляко на овца съ максимумъ 127 литра мляко), увели- чаватъ се живото тѣло и качеството на вълната. Излишнитъ мжжски и женски приплоди на овцетъ се про- даватъ на добри овцевъдци, посочени отъ земедѣлскитъ катедри и агро- номствата.

Отъ свинската раса „монголица“ (добра за месо) се продаватъ на же- лающитъ малки прасета за разплодъ, да образуватъ свиневъдни станции.

Отъ кокошитъ породи „плимутъ- рокъ“ се продаватъ яйца за разплодъ.

За продоволствието на този добитъкъ конезаводъ има юлѣма ферма, която въ последнитъ десетъ години е увеличила своята работна земя — сега на 12,000 декара, които споредъ организационния планъ отъ 1924 год. ще трѣбва да станатъ 16,000 декара.

— Какво имате още да кажете, г. Директоре, за конезавода?

— При все, че конезавода разполага съ добъръ разплоденъ материалъ, стра- да въ благоустройствено отношение по- нѣмале конюшни, жилища и стопан- ски сгради.

Освенъ това, недостатъченъ е и кре- дитъ за работничитъ, който минала- та година бѣше 1,200,000, а презъ тази година, при увеличение на работ- ната земя, е само 1,700,000 лв., отъ която сума сж изразходвани до 1 А- густъ 1,024,000 лв., върски че имаше надницъ отъ 25—30 лв. Моемо мнѣ- ние е, че държавата ще трѣбва да обърне много сериозно внимание за финансирането и благоустройството на конезавода.

Завета на великия бъл- гаринъ.

Стоянъ Михайловски почина Оги- де си той, като остави своя пръвъ и най-близъкъ ученикъ Иванъ Ан. Бунарджиевъ съ завета: — да про- дължи неговото учение и съ желязна воля да се бори противъ покварата въ българския народъ.

— „Всичко е покварено до кости у насъ“ — ми каза веднажъ той. И видо- дамъ, че никакъвъ църкъ не помаза про- тивъ това общественно зло, но азъ пакъ не се отчайвамъ. Ще вода не

Ново изобретение „Волтолъ“ — универсално масло.

Приблизително преди две години технически свѣтъ въ странство бѣ- ше изненаданъ отъ едно ново изоб- ретение въ областта на прера- ботването на смѣзочнитъ минерал- ни масла. Отдѣвна една отъ най- мжчнитъ задачи при смѣзването бѣ- ше, да се намери едно масло, кое- то би могло да издържи високитъ температури развиващи се въ мо- торитъ на вътрешно изгаряние, но което сжщевременно да не е мно- го гъсто. Преди момента сѣбѣ да се обогати съ това ново изнамѣр- вание, сжществуваше принципъ, по койго издържливостта на маслото по отношение на високи температури се смѣташе въ зависимостъ отъ гъстотата значи колкото по- висока температура маслото из- държа, толкова по гъсто то трѣбва да бжде и това разбиране сѣ се укоренило специално въ по-млади въ техническо отношение страни, като, напримеръ, нашата, всперс- вие на което се прѣдпочитиха по- гъститъ смѣзочни масла.

Новото изнамѣрване, обаче на- мѣрило способ да се придава на едно по-тънко масло една извън- редна издържливостъ по отноше- ние на високитъ температури и то- ва чрезъ третиране на маслото съ електрически токъ отъ високо на- прежение. Като резултатъ отъ то- ва изобретение се яви на пазаря едно ново масло (волтолизирано) наречено

„Волтолъ“

което, макаръ, че е минерално по- своя произходъ, но не се разлига така лесно, както обикновенитъ ми- нерални масла; именно „Волтолъ“ при различни температури не измѣ- нява така лесно, както обиквени- тѣ минерални масла своята течностъ или изразявайки се по технически начинъ, неговата вискозителна кри- ва линия е много по плоска, откол- котото тѣя на обикновенитъ масла. Практическиятъ резултатъ на това състояние е, че маслото остава горе долу еднакво при всичкитъ условия на работата въ моторъ, именно: когато автомобилния моторъ е студенъ следъ преношуването на гаражъ, маслото остава течно и пу- щането въ ходъ мотора става лес- но. Нашитъ автомобилисти сигурно могатъ да се спомнятъ мжжкитъ при- пускането въ ходъ мотора и не малкото количество на акумулатори Стартаръ плащали сѣ своето сжществуване поради гъстото мас- ло. Въ други случаи, когато мото- ра е работилъ училено при голѣмо- то количество на обороти, обикно- веното масло лесно става извън- редно тънко, тѣй че става опасностъ за запалването на лагеритъ. „Вол- толъ“, напротивъ при висока тем-

пература не загубва своята течно- стъ и не става много тънко, тѣй че запалването на лагера се из- млюжава.

Най важното свойство на „Вол- толъ“ е обаче, че това масло обра- зува при изгаряннето минимално количество нагаръ. И нагара, кой- то би могълъ да се сбразува е тол- кова тънъкъ и сухъ, че излиза отъ мотора заедно съ изработенитъ га- гове и остава буталото, клапиръ и свѣщитъ въ едно идеално чисто състояние.

Благодарение на тѣзи свойства, това масло се нарича въ странство — въ Германия — Универсално ма- ло и германската индустрия за мо- торитъ го препоръчва вече за всич- ки мотори, които иматъ да рабо- тятъ абсолютно безукорно, било за аеропланъ, или дирижаблъ.

Двата сѣтовно познати сполуч- ливи полета на дирижабли Цепелинъ презъ Атлантическия океанъ и на Амундзенъ на сѣверния полюсъ, били извършени съ мотори, смаза- ни отъ универсално масло „Вол- толъ“. При преглеждането на ди- рижаблитъ се оказали, че тѣ сж въ идеално чисто състояние и никой не би могълъ да предположи, че тѣзи мотори само сега сж извър- шили такива голѣми и мжчни пж- тувания, ту подъ палещето слънце, ту подъ дъждъ и въ края на краи- шата въ извънредно студения рай- снъ на севернитъ полярни страни.

Сега наскоро почна и въ Бълга- рия да се импортира това масло отъ фирмата

„Български Шеллъ“ Ан Д во

За справки интересующитъ се могатъ да се отнесатъ въ кантори- тѣ на тая фирма:

Ссфия, площадь Бански № 8, телефонъ № 802.

Варна, ул. „Габровска“ № 1, телеф. № 53.

Пловдивъ, ул. „Клисура“ № 4, телеф. № 127.

Русе, ул. „Княжеска“ № 46, телеф. № 502.

Д Н Е В Н И

Голѣма група сдружени земедѣл- ци отъ Варненската дружба сж от- правили колективна писмо до на- стоятелството, съ което искатъ пре- избиране ново настоятелство, въ съ- стова на което да влизатъ хора тактични, интелигентни, каквито има достатъчно дружба.

Релефна карта на Варненския окръгъ е съставена и изготвена отъ учителя въ града ни Сава Поповъ.

Картата е едно блѣстящо дока- зателство за съвестнъ и упоритъ трудъ, предсавлява голѣма научна стойностъ и е едно отлично учи- лнично пособие за география.

Печатница Добри Тодоровъ, Варна.